

2. wustup.

Hólc. Zwónčk. Hramosćak.

Hólc (z pobočnych duri přiběhnje): Štó sebi što přeje? Tu sym!

Zwónčk (z hłownymi durjemi, we swojim woblečenju, a bjerje so jara hromadže): Pomałku, pomałku, wšako so nihdže njepali!

Hramosćak: Blešu wina!

Hólc: Połnu blešu?

Zwónčk: Njeprašej so, a dži!

Hólc: Kajkeho pak?

Hramosćak: Wuhefskeho.

Hólc: Wuhefskeho, derje! (woteńdže)

Zwónčk: To sće sebi wubjerne skazał. We našej pincy nimamy lěpšeho hač wuhefske a burgundske.

Hramosćak (kedźbliwje na njeho hladajo; na bok): Z wotkel so tutón šwitchej bjerje? Hdy by njeby strózbny był —

Zwónčk: Žadaće hišće něšto, waženy knježe?

Hramosćak: Něšto pječeneho. Što maće?

Zwónčk: Čerstwu kačku.

Hramosćak: Ničo lěpšeho?

Zwónčk: Džensa nic.

Hramosćak: Tak přinjes!

Zwónčk: Zez abo bjez?

Hramosćak: Nó „zez“ to so wě!

Zwónčk: Z čim pak?

Hramosćak: Nó z nožom a widličkami!

Zwónčk: Hehehe! Prašam so, česćeny knježe, hač ze solotju tu kačku chceće abo bjez solotje?

Hramosćak: Ach tak! — Ze solotju potajkim, ale prawje wjele.